

25. oktober 2023

Høringsnotat vedrørende forslag til lov om håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester

1. Baggrund for lovforslaget

Lovforslaget har til formål at supplere Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester), som blev vedtaget 19. oktober 2022.

Forordningen om digitale tjenester har til formål at bidrage til at styrke det indre marked ved at modernisere og præcisere formidlingstjenesters forpligtelser i forhold til håndtering af ulovligt indhold og ved at adressere nye problemstillinger, der er fremkommet i medfør af platformsøkonomien. Formålet med forordningen er at skabe et sikkert digitalt univers, hvor fundamentale rettigheder som f.eks. retten til ytrings- og informationsfrihed, retten til ikke-forskelsbehandling og retten til et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, er beskyttet.

Forordningen om digitale tjenester fastlægger nye forpligtelser for formidlingstjenester. Forpligtelserne er differentieret på baggrund af typen og størrelsen af tjenesten samt antallet af brugere. Forordningen indeholder bl.a. krav om etablering af mekanismer til anmeldelse af ulovligt indhold, forpligtelse til at give en begrundelse til brugere om årsagen ved nedtagning af indhold, forpligtelse til at etablere en intern klageadgang, krav om offentlig rapportering om fjernet og redigeret indhold, krav om at sikre sælgeres sporbarhed på handelsplatforme samt krav om at samarbejde med håndhævelsesmyndigheder. De meget store onlineplatforme og onlinesøgemaskiner skal desuden bl.a. udarbejde risikovurderinger ift. systemiske trusler mod samfundet og give adgang for tilsynsmyndigheder og forskere til visse data.

Derudover følger det af forordningen, at der skal etableres et styrket samarbejde mellem medlemsstaterne, bl.a. ved oprettelsen af nationale uafhængige koordinatore for digitale tjenester, der skal tillægges en række håndhævelsesbeføjelser, herunder kompetence til at pålægge bøder eller anmode en judiciel myndighed herom på op til 6 pct. af virksomhedens årlige omsætning. Herudover får Kommissionen med forordningen en række håndhævelsesbeføjelser over for de største onlineplatforme og onlinesøgemaskiner.

Forordninger er umiddelbart gældende i medlemsstaterne, og forordningens bestemmelser skal ikke implementeres i Danmark, jf. TEUF artikel 288. Forordningen kræver dog, at der fastsættes visse gennemførelsesforanstaltninger i medlemslandene, herunder at der i hvert land udpeges mindst én kompetent national myndighed, og at en af disse skal have titel af koordinator for digitale tjenester. Forordningen kræver herudover, at medlemslandene fastsætter nærmere nationale bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen.

Lovforslaget supplerer således forordningen på en række punkter, hvor dette enten er direkte påkrævet i forordningen, eller hvor det er vurderet hensigtsmæssigt for at sikre en effektiv gennemførelse af forordningens bestemmelser.

Forordningens regler finder anvendelse for langt hovedparten af de omfattede virksomheder fra den 17. februar 2024, som også er den dato, hvor medlemsstaterne senest skal have etableret deres tilsyn. Onlineplatforme og onlinesøgemaskiner med over 45 mio. brugere i EU er underlagt særligt strenge krav i forordningen om digitale tjenester, og de har skullet leve op til forordningens krav fra 25. august 2023. Kommissionen har indtil videre udpeget 19 meget store onlineplatforme og meget store onlinesøgemaskiner.

2. Høringsperioden

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. juni til den 18. august 2023 været sendt i høring.

3. Oversigt over hørte organisationer, foreninger m.v.:

ADIPA – Association of Danish Intellectual Property Attorneys, Advokatsamfundet, AE – Arbejderbevægelsen Erhvervsråd, Amnesty, AU - Aarhus Universitet, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, CBS – Copenhagen Business School, Center for Digital Pædagogik, CEPOS – Center for Politiske Studier, Cevea, Danish Tech Startups Association, Danmarks Statistik, Dansk Erhverv, Dansk Internet Forum, Dansk IT, Dansk Journalistforbund, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Medier, Danske Universiteter, DAOM - Dansk Annoncører og Markedsførere, Dataetisk Råd, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Digitalt Ansvar, DIGNITY - Dansk Institut mod Tortur, DKCERT - Danish Computer Security Incident Response Team, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DPCMO - Danske Pressepublikationers Kollektive Forvaltningsorganisation, DTU - Danmarks Tekniske Universitet, FDIH – Foreningen for Dansk Internethandel, FDIM - Foreningen af Danske Interaktive Medier,

FDR - Foreningen Danske Revisorer, Finanstilsynet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Offentlige Anklagere, FSR – Danske Revisorer, Institut for Menneskerettigheder, IT-Brancheforeningen, IT-Politisk Forening, ITU - IT-Universitet i København, Justitia, KL, Kreativitet & Kommunikation (KreaKom), Kriminalforsorgsforeningen, KU - Københavns Universitet, Københavns Byret, Legebranchen LEG, LGBT+ Danmark, Medierådet for Børn og Unge, MINO Danmark, Nævnenes Hus, Politiforbundet i Danmark, Radio- og TV-Nævnet, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Retten i Esbjerg, Retten i Glostrup, Retten i Helsingør, Retten i Herning, Retten i Hillerød, Retten i Hjørring, Retten i Holbæk, Retten i Holstebro, Retten i Horsens, Retten i Kolding, Retten i Lyngby, Retten i Nykøbing Falster, Retten i Næstved, Retten i Odense, Retten i Randers, Retten i Roskilde, Retten i Svendborg, Retten i Sønderborg, Retten i Viborg, Retten i Aalborg, Retten i Aarhus, Retten på Bornholm, Retten på Frederiksberg, Rettighedsalliancen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, RUC - Roskilde Universitetscenter, Rådet for Digital Sikkerhed, SDU - Syddansk Universitet, Sikkerhedsstyrelsen, SMV Danmark, SSK - Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet, Teleindustrien, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Vestre Landsret, Østre Landsret, Aarhus BSS, og AAU - Aalborg Universitet.

4. Følgende organisationer og myndigheder har afgivet høringsvar

Børnerådet, Børns Vilkår, Dansk Erhverv, Dansk Journalistforbund, Danske Medier, Danske Pressepublikationers Kollektive Forvaltningsorganisation, DPCMO, Dataetisk Råd, DR, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Ingeniørforeningen, IDA, IT-Politisk Forening, Red Barnet og RettighedsAlliancen har afgivet høringsvar.

Politiforbundet og Radio- og TV-nævnet har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget.

De generelle bemærkninger fra høringen er gengivet nedenfor i afsnit 5.

Konkrete bemærkninger til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres nedenfor i afsnit 6.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres nedenfor. Der henvises til høringsvarene fra de enkelte høringparter for den fulde tekst.

Visse høringsvar har givet anledning til redaktionelle ændringer og præciseringer i lovteksten og lovforslagets bemærkninger. Disse ændrer ikke ved substansen i forslaget og omtales derfor ikke nærmere i notatet.

5. Generelle bemærkninger

Danske Medier støtter lovforslaget i sin væsentlighed, mens Ingeniørforeningen, IDA, overordnet er meget positive over for lovforslaget. Høringsvarene har primært omhandlet udpegningen af forslaget om udpegningen af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som kompetent myndighed og koordinator for digitale tjenester samt den foreslåede undtagelse for offentlighedslovens regler om aktindsigt – se hertil nedenfor i henholdsvis afsnit 6.1. og 6.11.

6. Konkrete bemærkninger

Kommenteringen af høringssvarene foretages med udgangspunkt i følgende opdeling:

Indhold

6.1. Udpegning af og kompetencer hos kompetente myndigheder.....	5
6.2. Ressourcer.....	7
6.3. Opfordring til samarbejde.....	8
6.4. Koordinatoren for digitale tjenesters prioriteringsadgang.....	9
6.5. Kontrolundersøgelser.....	11
6.6. Krav til indhold i påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold	15
6.7. Håndhævelse.....	15
6.8. Formkrav til klager.....	17
6.9. Bøder og administrative bødeforelæg.....	17
6.10. Ændret formulering af § 11, stk. 1, nr. 19, om brug af bødeforelæg ved overtrædelser af pligter for onlinemarkedspladser.....	20
6.11. Begrænsning af adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven.....	20
6.12. Undtagelse for indsigtsret og oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningen.....	24
6.13. Pålidelige indberettere.....	27
6.14. Samarbejde og vejledning om artikel 31 i forordning om digitale tjenester.....	28
6.15. Øvrige bemærkninger.....	29

6.1. Udpegning af og kompetencer hos kompetente myndigheder

Børnerådet anfører, at det er meget vigtigt, at koordinatoren for digitale tjenester tilføres børne- og ungefaglige kompetencer med særlig viden om børn og unges udvikling og trivsel samt børn og unges digitale liv.

Børns Vilkår anerkender, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har stor erfaring med og indsigt i området, og at styrelsen derfor er egnet til at varetage opgaven som kompetent myndighed og koordinator for digitale tjenester. Børns Vilkår bemærker, at det er helt afgørende, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal have de nødvendige børnefaglige og børneretlige kompetencer samt indgående kendskab til børns liv og færden online, og foreningen anbefaler, at dette tydeligt fremgår af lovforslagets bemærkninger.

Danske Medier bakker op om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udpeges som koordinator for digitale tjenester og om, at erhvervsministeren kan udpege andre kompetente myndigheder.

Forbrugerombudsmanden (FO) anfører, at det ud fra hensynet til ressourceforbrug og retssikkerhed vil være særdeles hensigtsmæssigt at udpege Forbrugerombudsmanden som kompetent myndighed fsva. artikel 25, stk. 1, om forbud mod vildledende eller manipulerende onlinegrænseflader ("dark patterns"), artikel 26, stk. 1, om mærkningskrav til onlinereklamer og artikel 27, stk. 1-2, med krav om gennemsigtighed i anbefalingssystemer. Der er tale om bestemmelser, der er strafbelagte i lovforslaget. FO peger på, at de nævnte bestemmelser i forordningen i meget vidt omfang svarer til regler efter UCP-direktivet, som er gennemført i markedsføringsloven, som FO fører tilsyn med. Ifølge FO kan det kan give anledning til vanskelige afgrænsningsspørgsmål, om en overtrædelse skal behandles efter markedsføringsloven eller forordningens bestemmelser, hvortil kommer det hensigtsmæssige i, at de pågældende bestemmelser fortolkes i overensstemmelse med FO's hidtidige fortolkning af de tilsvarende bestemmelser i markedsføringsloven mv. Ifølge FO vil afgrænsningsspørgsmålene ikke give anledning til nævneværdigt ressourceforbrug, hvis tilsynet med de pågældende bestemmelser i forordningen varetages af den samme myndighed, som varetager tilsynet med markedsføringsloven. FO anfører, at artikel 26, stk. 1, om mærkning af online reklame, supplerer markedsføringslovens § 6, stk. 4, der indeholder et forbud mod skjult reklame, og at FO ville kunne behandle spørgsmål om en onlineplatforms overtrædelse af artikel 26, stk. 1, som supplement til en sag mod en influent om overtrædelse af forbuddet i markedsføringslovens § 6, stk. 4.

For så vidt angår artikel 27, stk. 1-2, i forordningen om digitale tjenester anfører FO, at bestemmelserne i et vist omfang svarer til gældende regulering i henholdsvis pkt. 11 i bilag 1 til UCP-direktivet, jf. artikel 5, stk. 5,

om urimelig handelspraksis og artikel 7, stk. 4 a, om vildledende udeladelser og artikel 6 a i forbrugerrettighedsdirektivet. Det vil derfor efter FO's opfattelse være særdeles hensigtsmæssigt, hvis FO kan håndhæve forpligtelserne efter artikel 27, stk. 1-2, i forordningen om digitale tjenester i forbindelse med håndhævelse af markedsføringsloven og forbrugeraftaleloven.

Ingeniørforeningen, IDA, finder det positivt, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udpeges som kompetent myndighed til at føre tilsyn og håndhæve forordningen. Forordningen og udkastet til loven har flere ligheder med konkurrenceloven og det er positivt, at styrelsens erfaringer og praksis kan bruges også i denne sammenhæng.

RettighedsAlliancen bemærker, at det er positivt, at det overordnede ansvar for forordningen placeres i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Kommentar

Ifølge forordningen om digitale tjenester skal medlemslandene udpege en eller flere kompetente myndigheder. Medlemslandene skal udpege én myndighed som koordinator for digitale tjenester. Hvis et medlemsland udpeger flere kompetente myndigheder, er koordinatoren for digitale tjenester ansvarlig for at sikre koordinering af tilsynet på nationalt plan. I lovforslaget foreslås det at udpege Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som eneste kompetente myndighed og koordinator for digitale tjenester.

Hvis koordinatoren for digitale tjenester modtager en klage om en af de bestemmelser, som Forbrugerombudsmanden har henvist til, følger det af lovforslaget, at koordinatoren for digitale tjenester kan rådføre sig med relevante myndigheder herunder Forbrugerombudsmanden. Herudover vil sparring med relevante organisationer kunne vise sig hensigtsmæssig.

Erhvervsministeriet er således helt bevidst om, at de bestemmelser, som Forbrugerombudsmanden nævner i sit høringssvar, har sammenhæng til bl.a. markedsføringsloven, som Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med. Dette fremgår tillige af lovforslaget. Erhvervsministeriet bemærker, at uanset om Forbrugerombudsmanden udpeges som kompetent myndighed på de tre nævnte bestemmelser, vil det skulle vurderes, om en overtrædelse skal behandles efter reglerne i forordningen om digitale tjenester og/eller efter markedsføringsloven m.v., og der vil også være et tidsforbrug forbundet hermed. Det bemærkes, at forordningen om digitale tjenester ikke ændrer på nævnte regler i UCP-direktivet og markedsføringsloven eller på regler om klageadgang og kompetente myndigheder for sådanne klager. Det vil derfor være de eksisterende myndigheder, som allerede i dag påser overholdelsen af disse regler, der fortsat skal påse overholdelsen heraf.

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til erhvervsministeren, der kan udpege andre kompetente myndigheder, hvis der bliver behov herfor. Et sådant behov vil først kunne fastslås, når koordinatoren for digitale tjenester har opnået erfaringer med omfanget og karakteren af de sager, som koordinatoren behandler. Det er på den baggrund Erhvervsministeriets opfattelse, at det er mest hensigtsmæssigt at etablere en simpel tilsynsmodel med kun én kompetent myndighed, indtil sådanne erfaringer er opnået.

Erhvervsministeriet er enig i og meget tilfreds med, at forordningen om digitale tjenester har et stærkt fokus på at værne om børn og unges rettigheder, når de færdes online. Det drejer sig navnlig om artikel 28, som forpligter onlineplatforme til at sikre et højt beskyttelsesniveau for så vidt angår mindreåriges ret til privatlivsfred, tryghed og sikkerhed. Også artikel 34 og 35 er centrale, idet de pålægger de største digitale tjenester, tech-giganterne, at identificere, analysere og begrænse de negative virkninger, som tjenesten måtte have på mindreårige. Kommissionen kan udstede retningslinjer til artikel 28 og 35, og retningslinjerne vil være vejledende i forhold til fortolkningen og anvendelsen af bestemmelserne i forbindelse med håndhævelsen. Artikel 35 gælder kun for tech-giganter, og disse er ikke underlagt dansk tilsyn, men den danske koordinator for digitale tjenester vil naturligt også kunne finde inspiration i sådanne retningslinjer i forhold håndhævelsen over for danske virksomheder. Koordinatoren for digitale tjenester vil deltage i arbejdet i Rådet for Digitale Tjenester, som består af alle medlemslandenes koordinators. Rådet vil også blive inddraget i udarbejdelsen af retningslinjer efter artikel 28 og 35, og i den forbindelse vil det være naturligt, at koordinatoren rækker ud til relevante danske organisationer.

6.2. Ressourcer

Børnerådet er optaget af, at koordinatoren for digitale tjenester får tildelt selvstændige ressourcer til at løfte tilsynet med og håndhævelsen af forordningen. Børnerådet bemærker, at rollen som koordinator for digitale tjenester vil være en ny og vigtig opgave, som på flere måder er anderledes end mange af de øvrige opgaver, der løses i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Børnerådet appellerer til, at organiseringen overvejes nøje, så tilsynet med og håndhævelsen af forordningen bødeorganisatorisk og ressourcemæssigt løses selvstændigt fra styrelsens øvrige opgaver.

Danske Medier bemærker, at det er afgørende, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afsætter passende ressourcer til opgaven med at føre tilsyn med og håndhæve forordningen om digitale tjenester.

Danske Pressepublikationers Kollektive Forvaltningsorganisation, DPCMO, håber, at forslagets gode intentioner om undersøgelsesbeføjelser,

effektiv håndhævelse og afskrækkende virkning vil blive omsat i praksis, særligt i lyset af den offentlige samfundsinteresse, der er forbundet med techs dominans. Prioritering og tid er afgørende faktorer, da lange sagsbehandlingstider ofte er til tech's fordel.

Dataetisk Råd opfordrer regeringen til at sikre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får tilstrækkelige ressourcer, der står mål med den omfattende og komplekse opgave, som håndhævelse indebærer. Med udpegningen som koordinator for digitale tjenester får styrelsen ansvar for en række forskellige opgaver, herunder bl.a. efterforskning og håndhævelse ved f.eks. bøudeudstedelse men også et stort ansvar for at organisere en fælles indsats med andre aktører på dansk og europæisk niveau. Dataetisk Råd bemærker, at paletten af opgaver er ganske bred og ikke ligger i direkte forlængelse af styrelsens eksisterende ansvarsområder, hvilket stiller store krav til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kompetencer og ressourcer.

Ingeniørforeningen, IDA, bemærker, at det er vigtigt at der med udpegningen af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som koordinator for digitale tjenester følger de nødvendige ressourcer med til at løfte opgaven – evt. ved at opkræve et gebyr fra de omfattede virksomheder.

Kommentar

Erhvervsministeriet er enig i, at et tilstrækkeligt og effektivt tilsyn er en helt grundlæggende forudsætning for, at forordningen om digitale tjenester får den ønskede effekt. Som det fremgår af lovforslaget finansieres koordinatoren for digitale tjenesters aktiviteter til og med 2025 delvis ved bevilling på finansloven. Da der er tale om ny lovgivning og dermed også oprettelsen af et nyt tilsyn, er den foretagne vurdering af finansieringsbehovet behæftet med usikkerhed. Erhvervsministeriet vil i 2025 – på baggrund af erfaringer fra 2024 – gennemføre en evaluering af finansieringsbehovet og finansieringsmåden. Det vil i den forbindelse blive undersøgt, om det er muligt og hensigtsmæssigt at etablere en hjemmel til at opkræve gebyr fra de omfattede virksomheder til brug for finansiering af tilsynets aktiviteter.

6.3. Opfordring til samarbejde

Børnerådet appellerer til, at relevante organisationer inddrages i arbejdet med at sikre særligt fokus på børn og unges sikkerhed online.

Danske Pressepublikationers Kollektive Forvaltningsorganisation, DPCMO, bemærker, at samspillet og sammenhængen mellem håndhævelse i relation til databeskyttelse, markedsføring, konkurrence, medie- og ophavsret m.m. er af stor betydning for reglernes effektivitet i praksis og

dermed forbrugerbeskyttelse og lige konkurrence, hvorfor myndigheder opfordres til endnu tættere samarbejde og koordinering, også på tværs af landegrænser.

Dataetisk Råd opfordrer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til at sikre, at samarbejdet med andre relevante myndigheder forløber effektivt og præget af *esprit de corps*, der minimerer regulatorisk fragmentering og forsinkelser grundet koordinationsvanskeligheder.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at dele af forordningen om digitale tjenester har nær sammenhæng med lovgivning, som hører under andre myndigheders ressort. Samarbejde med andre relevante myndigheder er derfor en forudsætning for en effektiv håndhævelse af forordningen om digitale tjenester.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af lovforslaget, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som koordinator for digitale tjenester i sit tilsyn kan rådføre sig med relevante myndigheder. Det vil fx være relevant, når tilsynsopgaven kræver en særlig indsigt, som besiddes hos en anden myndighed end styrelsen.

Herudover vil sparring med relevante organisationer kunne vise sig hensigtsmæssig. Det kan f.eks. være tilfældet for så vidt angår regler i forordningen om digitale tjenester om beskyttelse af børn og unge. Forordningen har således stærkt fokus på onlinebeskyttelse af børn og unge og indeholder bl.a. krav om, at online platforme skal sikre, at børn og unge kan færdes trygt og sikkert på de omfattede platforme.

6.4. Koordinatoren for digitale tjenesters prioriteringsadgang

Forbrugerrådet Tænk ser positivt på DSA's regler vedrørende indhold på platforme, og ser det som et helt essentielt redskab i forhold til at beskytte forbrugerne mod farligt og ulovligt materiale, men bemærker, at dette forudsætter, at forbrugerne og forbrugerorganisationer m.fl. kan klage over overtrædelser, og at disse klager rent faktisk bliver behandlet af tilsynsmyndighederne. Forbrugerrådet Tænk er på den baggrund stærkt bekymret over, at tilsynsmyndigheden ifølge lovforslaget ikke er forpligtet til at behandle de klager, de modtager. Forbrugerrådet Tænk bemærker, at tilsynsmyndigheden bør have mulighed for at afvise at behandle klager, der må anses for grundløse, mens tilsynsmyndigheden skal behandle klager, der omhandler brud på forordningens regler.

Dataetisk Råd mener, at den foreslåede prioriteringsadgang udhuler den klageret, som følger af artikel 53 i forordningen for digitale tjenester. Rådet

finder, at formuleringen af prioriteringsadgangen er uklar og vagt formuleret, og at formuleringen giver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen en bred adgang til at afvise klager. Rådet anfører, at prioritetsadgangen er en væsentlig begrænsning i retshåndhævelsessystemet, særligt set i lyset af, at koordinatoren for digitale tjenester afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Rådet anbefaler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen pålægges en pligt til at behandle alle klager eller i det mindste en mere klar undtagelsesmulighed, som bør kunne påklages til Erhvervsministeriet og evt. med særlig let adgang til domstolsprøvelse. Hvis ikke der indføres sådanne ændringer, bør Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som minimum pålægges at offentliggøre sin praksis for hvilke sager, den ikke tager op, så offentligheden kan udfordre svagheder i denne praksis. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bør også offentliggøre statistik over antal modtagne klager, heraf hvor mange styrelsen har behandlet og udfaldet af disse.

Ingeniørforeningen, IDA, finder det positivt, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som kompetent myndighed af sig selv eller på anmodning af Europa-Kommissionen kan optage sager. Foreningen bemærker også, at det er vigtigt, at der ved håndhævelsen af loven lægges vægt på forordningens formål om forbrugerbeskyttelse, dvs. at behandlingen af en klage skal være til størst mulig gavn for tjenestemodtagerne.

Kommentar

Det foreslås i lovforslagets § 6, stk. 2, at kompetente myndigheder ikke er forpligtede til at optage en sag til behandling på baggrund af en klage. Ved optagelse af sager til behandling skal kompetente myndigheder navnlig lægge vægt på formålet i forordningen om digitale tjenester, herunder at behandlingen af en klage er til størst mulig gavn for tjenestemodtagerne.

Erhvervsministeriet ønsker med forslaget at sikre, at kompetente myndigheder anvender sine ressourcer mest effektivt i forhold til opfyldelse af formålet i forordningen om digitale tjenester. Dette er baggrunden for, at kompetente myndigheder ved udøvelse af prioriteringsadgangen skal lægge vægt på, hvor anvendelsen af tilsynets ressourcer vil have størst effekt i forhold til at opfylde formål i forordningen om digitale tjenester, herunder hvor behandlingen af en klage er til størst mulig gavn for tjenestemodtagerne. I denne vurdering indgår overtrædelsens grovhed og negative påvirkning af borgeren eller borgerne. Forbrugerombudsmanden har en lignende prioriteringsadgang og skal ved optagelsen af sager til behandling navnlig lægge vægt på varetagelsen af hensynet til forbrugerne. På konkurrenceområdet er der en lignende prioriteringsadgang.

Den foreslåede prioriteringsadgang er efter Erhvervsministeriets vurdering udformet således, at det klart angives, hvilket hensyn kompetente myndigheder navnlig skal tillægge vægt. Dermed angives en klar retning for, hvilke sager, kompetente myndigheder skal prioritere. Ministeriet er af den opfattelse, at det er uhensigtsmæssigt at kvalificere nærmere, hvilke øvrige hensyn kompetente myndigheder kan lægge vægt på ved udnyttelse af prioriteringsadgangen. Det skyldes, at det er formodningen, at der over tid vil ske en udvikling i hvilke typer af tjenester og overtrædelser der påklages. Med en mere detaljeret normering af prioriteringsadgangen er der risiko for, at kompetente myndigheder bliver bundet af hensyn, som med tiden ikke længere anses for tungtvejende. Erhvervsministeriet finder det på den baggrund hensigtsmæssigt, at prioriteringsadgangen er udformet alene med henvisning til det hensyn, der navnlig skal tillægges vægt ved udnyttelse af prioriteringsadgangen. Erhvervsministeriet bemærker at uanset prioriteringsadgangen, er det den nuværende forventning, at hovedparten af modtagne klager behandles.

Det bemærkes, at kompetente myndigheder også kan tage sager op af egen drift. Det vil sige, at i stedet for eksempelvis at undersøge et antal individuelle klagesager vedrørende en bestemt virksomhed kan styrelsen beslutte at tage en sag op af egen drift over for den pågældende virksomhed og spørge mere generelt ind til håndteringen af de forpligtelser, der følger af forordningen. På denne måde kan styrelsen med de samme ressourcer håndhæve de rettigheder, som tjenestemodtagere har efter forordningen om digitale tjenester – ikke blot for de enkelte klagere, men for alle virksomhedens brugere, ligesom styrelsens undersøgelse kan få andre problemer frem i lyset.

Endeligt bemærkes det, at koordinatoren for digitale tjenester årligt udgiver en aktivitetsrapport i henhold til artikel 55 i forordningen om digitale tjenester. Det vil være relevant at lade denne rapport indeholde oplysninger om den konkrete anvendelse af prioriteringsadgangen.

6.5. Kontrolundersøgelser

DR bemærker, at det ikke står fuldstændigt klart, i hvilket omfang kompetente myndigheder ved en kontrolundersøgelse rettet mod en formidlings-tjeneste vil kunne få adgang til og beslaglægge oplysninger, der hidrører fra tjenestemodtagerne, herunder et massemedie. DR peger på, at spørgsmålet f.eks. er relevant, hvor en kontrolundersøgelse er rettet mod en hosting-/cloudtjeneste, hvorpå et massemedie lagrer oplysninger. DR bemærker hertil, at reglerne om kildebeskyttelse i blandt andet retsplejeloven finder anvendelse, såfremt kompetente myndigheder i forbindelse med en kontrolundersøgelse vil kunne få adgang til oplysninger, der hidrører fra et massemedie.

IT-Politisk Forening anfører, at lovforslagets § 8, stk. 5, om kompetente myndigheders adgang til at kopiere indhold fra elektroniske medier i forbindelse med en kontrolundersøgelse er mere vidtgående end forordningens bestemmelse herom i artikel 51, stk. 1, litra b. Foreningen anfører, at den danske lovbestemmelse ikke, som forordningens artikel 51, stk. 1, litra b, begrænser adgangen til at vedrøre oplysninger relateret til den konkrete lovovertrædelse på indsamlingstidspunktet. Foreningen bemærker, at der med lovforslaget lægges op til et ”collect it all”-princip, hvor servere og lagringsmedier kan kopieres fuldstændigt med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien for dokumentation for eventuelle overtrædelser af forordningen om digitale tjenester. Foreningen anbefaler, at beføjelsen til at kopiere oplysninger begrænses til oplysninger relateret til en formodet overtrædelse af forordningen om digitale tjenester, svarende til formuleringen og hensigten med artikel 51, stk. 1, litra b. Herudover anfører foreningen, at det bør præciseres i lovforslaget, at den kompetente myndighed udelukkende kan behandle de indsamlede oplysninger til håndhævelse af forordningen om digitale tjenester, og at de indsamlede oplysninger under ingen omstændigheder kan videregives til andre offentlige myndigheder. Foreningen anfører hertil, at ”forsegling” af data ikke er til hinder for, at oplysningerne videregives til andre myndigheder.

Ingeniørforeningen, IDA bakker op om lovforslagets § 8 og muligheden for kontrolundersøgelser på de nævnte vilkår. Foreningen bemærker, at det er vigtigt at indsamling af personfølsomme oplysninger minimeres, opbevares sikkert og slettes hurtigst muligt.

Kommentar

Artikel 51, stk. 1, i forordningen om digitale tjenester fastsætter regler om kompetente myndigheders undersøgelsesbeføjelser. For det første kan en kompetent myndighed kræve, at virksomheden fremlægger oplysninger relateret til en formodet overtrædelse, jf. artikel 51, stk. 1, litra a. For det andet kan en kompetent myndighed gennemføre kontrolundersøgelser med henblik på at undersøge, beslaglægge, tage eller få kopier af oplysninger relateret til en formodet overtrædelse, jf. artikel 51, stk. 1, litra b. For det tredje kan en kompetent myndighed anmode repræsentanter for eller ansatte hos virksomheden om at redegøre for eventuelle oplysninger relateret til en formodet overtrædelse, jf. artikel 51, stk. 1, litra c. Det fremgår endvidere af forordningens artikel 51, stk. 6, at medlemsstaterne kan fastsætte specifikke regler og procedurer for udøvelsen af beføjelserne i artikel 51.

Lovforslagets § 8 supplerer artikel 51 i forordningen om digitale tjenester ved at fastsætte relevante retssikkerhedsgarantier, og § 8, stk. 3, 1. pkt., svarer i høj grad til artikel 51, stk. 1, litra b. Det fremgår af § 8, stk. 3, at

kompetente myndigheder ved en kontrolundersøgelse kan undersøge, beslaglægge, tage eller få kopier af oplysninger relateret til en formodet overtrædelse.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at formuleringen ”relateret til en formodet overtrædelse” i artikel 51, stk. 1, litra a-c, skal forstås således, at den kompetente myndighed skal have en formodning om, at virksomheden har overtrådt forordningen, for at myndigheden kan anvende beføjelserne i artikel 51, stk. 1, herunder beføjelsen til at foretage et uanmeldt kontrolbesøg efter artikel 51, stk. 1, litra b, at myndigheden har en sådan formodning, jf. hertil lovforslagets specielle bemærkninger til § 6, stk. 1. Det indebærer samtidig, at en kompetent myndighed ikke kan anvende beføjelserne som led i en tilfældig stikprøvekontrol, men at der skal foreligge en retskendelse før kontrolundersøgelsen gennemføres, jf. lovforslagets § 8, stk. 2.

I mange tilfælde vil det ikke være praktisk muligt på grund af omfanget – og i øvrigt uhensigtsmæssigt i forhold til bevissikring – hvis myndigheden i forbindelse med kontrolundersøgelsen i virksomheden skulle gennemføre søgninger efter konkrete oplysninger af betydning for sagen på stedet. Som udgangspunkt vil en virksomheds adgang til egne kontrolunderlagte it-systemer, telefoner m.v. i den tidsperiode, hvor kontrolundersøgelsen finder sted, være påvirket eller reduceret. Lovforslagets § 8, stk. 5, fastsætter mere konkret fremgangsmåden, når en kompetent myndighed ønsker at indsamle kopi af dataindhold fra elektroniske medier med henblik på efterfølgende at gennemgå dette. Det forhold, at kompetente myndigheder kan medtage kopien med henblik på en efterfølgende gennemgang af den, indebærer som udgangspunkt, at selve kontrolundersøgelse hos virksomheden ikke udstrækkes til flere dage, men kan afsluttes hurtigere. En sådan adgang til at tage kopi af al dataindhold, der er lagret på fx en af virksomhedens servere er efter Erhvervsministeriets vurdering i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, litra b, og hensigten bag denne, jf. også artikel 51, stk. 6. Forud for en kontrolundersøgelse vil den kompetente myndighed fastlægge omfanget af eller temaet for en kontrolundersøgelse, og det vil således kun være elektroniske medier, der formodes at indeholde data omfattet heraf, som kan kopieres med henblik på senere gennemgang i henhold til lovforslagets § 8, stk. 5.

Det er i øvrigt ministeriets opfattelse, at en sådan fremgangsmåde i praksis er nødvendig for at sikre, at en kompetent myndighed i forbindelse med en kontrolundersøgelse kan bevissikre de oplysninger, der kan vise sig relevante for vurderingen af den formodede overtrædelse. Adgangen til at indsamle kopi af dataindholdet fra elektroniske medier omfattet af kontrolundersøgelsen med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien er efter ministeriets opfattelse med andre ord udtryk for en fremgangsmåde, der giver

myndigheden en midlertidig adgang til en større mængde data, end de data, som myndigheden måtte ende med at identificere og udvælge som oplysninger, der indeholder dokumentation for den formodede overtrædelse. Myndighedens gennemgang kan kræves overværet af den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, hvorved den kontrolunderlagte virksomhed stilles, som hvis gennemgangen af de kopierede data foregik under selve kontrolundersøgelsen i virksomheden. Den foreslåede adgang til at kopiere og medtage større mængder af oplysninger, herunder muligvis oplysninger, som viser sig ikke at være relevante for vurderingen af en formodet overtrædelse af forordningen om digitale tjenester, er suppleret af et krav om, at den kompetente myndighed inden for 40 hverdage skal udvælge de data, som myndigheden vurderer indeholder dokumentation for en overtrædelse. Øvrige data skal sikres mod læsning. De data, der er udvalgt til brug for myndighedens nærmere kontrol, skal slettes, når sagen er endelig afgjort.

Erhvervsministeriet bemærker videre, at forvaltningslovens og databeskyttelseslovens almindelige regler for videregivelse af oplysninger til andre myndigheder finder anvendelse, og at disse regler forsat finder anvendelse og ikke fraviges med lovforslaget. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at den kompetente myndighed som udgangspunkt ikke vil være berettiget til at videregive oplysninger til andre myndigheder inden udløbet af fristen i § 8, stk. 5, på 40 dage. Efter udløbet af fristen vil den kompetente myndighed kunne videregive de oplysninger, som myndigheden har udvalgt, men alene efter de almindeligt gældende regler om videregivelse.

Erhvervsministeriet bemærker, at de almindelige regler for behandling af personoplysninger i databeskyttelseslovgivningen, herunder følsomme personoplysninger, finder anvendelse, når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udøver sine tilsynsbeføjelser. Ifølge databeskyttelsesforordningen gælder et princip om dataminimering. Det betyder, at indsamling af data skal være begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de er indsamlet. Det følger af lovforslaget, at når koordinatoren for digitale tjenester udfører en kontrolundersøgelse, kan koordinatoren tage kopier af al indholdet på en server i virksomheden. Koordinatoren skal inden 40 hverdage give en kopi af de oplysninger, som koordinatoren måtte have taget fra de indsamlede data til virksomheden. De udvalgte oplysninger er oplysninger, der indeholder dokumentation for en overtrædelse, og som derfor er nødvendige for at forfølge de formål, hvortil de er indsamlet.

Endeligt bemærker Erhvervsministeriet, at kompetente myndigheder i forbindelse med udøvelsen af deres tilsyn og ved udøvelse af deres undersøgelsesbeføjelser naturligt vil følge gældende regler, herunder eventuelt relevante regler om kildebeskyttelse.

6.6. Krav til indhold i påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold

IT-Politisk Forening anbefaler, at det i bemærkningerne til lovforslagets § 17 præciseres, at bestemmelsen alene vedrører de oplysninger, som skal gives i forbindelse med påbud (i lighed med forordningens artikel 9 og 10), og at udstedelse af påbud til formidlingstjenester skal have hjemmel i dansk ret eller EU-retten, som konkret giver kompetente myndigheder beføjelser til at udstede påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold.

Kommentar

Når en dansk myndighed med hjemmel i danske regler eller EU-retten udsteder et påbud til en virksomhed omfattet af forordningen om digitale tjenester om at gribe ind over for ulovligt indhold på tjenesten, skal påbuddet som minimum indeholde de oplysninger, der fremgår af artikel 9, stk. 2, i forordningen om digitale tjenester. Det kan fx være politiet, der påbyder en platform at fjerne ulovlige udtalelser, der ligger på platformen eller Sikkerhedsstyrelsen, der påbyder en onlinemarkedsplads at fjerne et ulovligt produkt fra markedspladsen. Tilsvarende skal en dansk myndighed, der udsteder et påbud til en virksomhed omfattet af forordningen om at give specifikke oplysninger om individuelle brugere, sikre, at påbuddet som minimum indeholder de i artikel 10 angivne oplysninger. De omfattede myndigheder skal sende en kopi af de meddelte påbud til koordinatoren for digitale tjenester. Det følger af forordningens artikel 9, stk. 3, og 10, stk. 3, og kravet er gengivet i lovforslagets § 17, stk. 3.

Lovforslagets § 17 er en gengivelse af regler, der allerede følger af forordningen, og bestemmelsen har alene til formål at sikre, at danske myndigheder, der har hjemmel til at udstede påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold, er opmærksomme på forordningens minimumskrav til sådanne påbuds indhold og kravet om at sende kopier til koordinatoren for digitale tjenester.

6.7. Håndhævelse

RettighedsAlliancen bemærker, at det virker uklart, hvordan myndighederne vil håndhæve forordningen om digitale tjenester over for formidlingstjenester, der er tilgængelige for danske brugere, når tjenesten er etableret uden for EU og ikke har udpeget en retlig repræsentant i EU og heller ikke har et reelt kontaktpunkt, som forordningen kræver. RettighedsAlliancen bemærker, at den praktiske håndhævelse af ulovligt indhold på tjenester i sådanne tilfælde erfaringsmæssigt kan være yderst vanskelig. Der findes flere eksempler på, at danske rettighedshaveres indhold distribueres på sådanne tjenester, uden at tjenesterne reagerer på disse henvendelser om

at fjerne ulovligt indhold eller sikre mod fremtidige krænkelse. Ret-tighedsAlliancen opfordrer til, at det fremgår af lovforslaget, hvordan det sikres, at alle relevante bestemmelser efterleves, eksempelvis ved at den kompetente myndighed kan påbyde blokering af adgang for danske brugere til den pågældende tjeneste.

Kommentar

Krav i forordningen om digitale tjenester gælder for formidlingstjenester, der udbydes til brugere i EU, uanset om formidlingstjenesten er etableret i eller uden for EU. Alle formidlingstjenester skal have et elektronisk kontaktpunkt, hvor såvel myndigheder og brugere kan komme i kontakt med tjenesten. Formidlingstjenester, der er etableret uden for EU skal udpege en retlig repræsentant i en af de medlemsstater, hvor tjenesten udbydes. Den retlige repræsentant skal kunne drages til ansvar for formidlingstjenestens manglende overholdelse af forordningen om digitale tjenester.

Tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvori den retlige repræsentant er udpeget, har beføjelse til at føre tilsyn med formidlingstjenesten. Hvis en formidlingstjeneste etableret uden for EU undlader at udpege en retlig repræsentant, har alle medlemsstater beføjelse til at føre tilsyn med og håndhæve forordningen over for formidlingstjenesten. Hvis der er tale om en meget stor onlineplatform eller en meget stor onlinesøgemaskine, har Kommissionen tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser. Meget store onlineplatforme og onlinesøgemaskiner er defineret som tjenester med over 45 mio. aktive brugere i EU om måneden. Kommissionen har udpeget 19 tjenester til at være meget store – listen kan ses her: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/dsa-vlops>

Hvis en formidlingstjeneste, der er etableret uden for EU, hverken har udpeget en retlig repræsentant i EU eller et elektronisk kontaktpunkt, kan det imidlertid vise sig umuligt for de håndhævende myndigheder overhovedet at komme i kontakt med tjenesten.

Forordningen indeholder mulighed for, at en tilsynsmyndighed i yderste konsekvens kan påbyde en midlertidig begrænsning af adgangen til en tjeneste (blokering). En sådan begrænsning forudsætter, at alle andre beføjelser er udtømt, uden at overtrædelsen er bragt til ophør, at overtrædelsen forvolder alvorlig skade, og at overtrædelsen udgør en strafbar handling, der indebærer en trussel mod menneskers liv eller sikkerhed. Muligheden for at blokere for adgangen til en tjeneste kan kun anvendes, hvis myndigheden forinden har påbudt formidlingstjenesten at udarbejde en plan for, hvordan tjenesten vil bringe overtrædelsen til ophør og aflægge rapport om trufne foranstaltninger, og hvor tjenesten ikke i tilstrækkelig grad har fulgt påbuddet, jf. forordningens art. 51, stk. 3.

6.8. Formkrav til klager

Danske Medier opfordrer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til at inddrage relevante aktører i udformningen af formkrav og metoder for at indgive mest præcise og brugbare klager.

Kommentar

Forordningen om digitale tjenester har blandt andet til formål at begrænse udbredelsen af ulovligt indhold online. Derfor er det efter Erhvervsministeriets opfattelse helt centralt, at brugere og andre, der ønsker at indgive en klage over en formidlingstjeneste, bliver vejledt til at indgive så præcise og fyldestgørende klager som muligt. Det vil betyde, at koordinatoren for digitale tjenester vil kunne behandle indkommende klager hurtigere og mere effektivt end ellers.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen deltager i et samarbejde med myndigheder i en række andre medlemslande, hvor det blandt andet vil blive drøftet, hvordan myndighederne bedst hjælper brugerne til at indgive kvalificerede klager. Klager over en formidlingstjeneste skal behandles af koordinatoren for digitale tjenester i det medlemsland, hvor tjenesten er etableret. Det betyder, at hvis f.eks. den tyske koordinator modtager en klage fra en tysk bruger af en tjeneste underlagt det danske tilsyn, skal den tyske koordinator videresende klagen til den danske koordinator. Det giver derfor god mening at søge at ensrette den vejledning, som er tilgængelig for klagerne (og eventuelt også selve klageformularen). I forbindelse med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens arbejde med forberedelsen af klagefunktionen og vejledning hertil, vil styrelsen overveje at inddrage relevante organisationer.

6.9. Bøder og administrative bødeforelæg

Danske Pressepublikationers Kollektive Forvaltningsorganisation, DPCMO, noterer sig, at administrative bødeforelæg skal tillade en hurtig og smidig proces og bemærker, at tid er en afgørende faktor i et volatilt og globalt marked, hvor Danmark er en mindre spiller.

Dansk Erhverv anerkender, at der er behov for principielt at være tilbageholdende med at udstede administrative bøder. Alligevel foreslår organisationen, at man genovervejer formuleringen af § 12, idet det er uklart, hvorfor der altid først kan idømmes en administrativ bøde, hvis onlineplatformen ”ikke på nogen måde” har søgt at opfylde deres pligter efter forordningen. Faktum vil altid være forskelligt i konkrete sager, men det kan ikke udelukkes, at der med tiden vil komme sager, som med mening kan ligestilles og vurderes ensartede og ukomplicerede bevismæssigt.

Ingeniørforeningen, IDA, bakker op om lovforslagets § 11 om bødestraf ved overtrædelse af forordningen om digitale tjenester. Der kan være tale om alvorlige brud på den sikkerhed og respekt som brugerne, børn som voksne, bør nyde ved brug af digitale tjenester. Foreningen forholder sig ikke til den konkrete bødestørrelse, men bemærker, at det er klart, at der skal være tale om et niveau, der er meget mere end symbolsk og som har den rette effekt.

Kommentar

Lovforslaget indeholder forslag om, at koordinatoren for digitale tjenester kan vedtage administrative bødeforelæg for bestemte overtrædelser af forordningen om digitale tjenester. En sådan mulighed kan indebære væsentlige fordele, fordi administrative bødeforelæg muliggør en hurtig og smidig proces. Den, der modtager et administrativt bødeforelæg, får hurtigere en indikation af sin retsstilling samtidig med, at anklagemyndigheden og domstolene – hvis den pågældende vælger at vedtage bødeforelægget – ikke bliver belastet af en ellers ukompliceret sag. Når en administrativ myndighed får mulighed for at udstede administrative bødeforelæg betyder det, at myndigheden får adgang til at afgøre straffesager, uden at politiet, anklagemyndigheden og domstolene involveres. Retssikkerhedsmæssige hensyn tilsiger derfor, at en række betingelser skal være opfyldt. Det er grunden til, at administrative bødeforelæg kun kan anvendes, når der er tale om overtrædelser, der generelt er ensartede, ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Det er også en betingelse, at sanktionsniveauet er fastsat, så der ikke er skøn forbundet med fastsættelse af administrative bødeforelæg. Forordningen om digitale tjenester indeholder både forpligtelser, hvor det er ukompliceret at vurdere, om forpligtelsen er overtrådt, og forpligtelser, hvor denne vurdering er mere kompliceret.

I § 12, stk. 1, er oplistet en række artikler i forordningen, som generelt vurderes som ukomplicerede, og hvor vurderingen af, om en virksomhed har overtrådt kravet, derfor er uden bevismæssig tvivl. Det vil dermed ikke kræve nævneværdige undersøgelser at konstatere, at en virksomhed har overtrådt en af de artikler, der nævnes i § 12, stk. 1. Det kan f.eks. være en overtrædelse af kravet om, at virksomhederne skal udpege et enkelt kontaktpunkt, eller kravet om, at virksomhederne minimum hver sjette måned skal offentliggøre tjenestens gennemsnitlige antal aktive brugere i Unionen.

I § 12, stk. 2, er oplistet en række artikler, hvor vurderingen af, om en virksomhed har overtrådt kravet, er mere kompliceret og ikke uden bevismæssig tvivl. Det drejer sig f.eks. om kravet i artikel 31, stk. 3, om, at onlinemarkedspladser skal gøre en rimelig indsats for ved stikprøve at kontrollere, om de produkter, som en sælger udbyder på markedspladsen, er

ulovlige. Vurderingen af, om dette krav er overtrådt, er behæftet med skøn. Det skyldes, at det ikke er objektivt konstaterbart, hvor meget der skal til, for at der er tale om en "rimelig indsats". Erhvervsministeriet har fundet det ønskeligt, at koordinatoren for digitale tjenester kan anvende administrative bødeforelæg i flest mulige tilfælde. Det er baggrunden for, at § 12, stk. 2, er formuleret således, at administrative bødeforelæg kan anvendes, hvis ingen del af forpligtelsen er opfyldt. Koordinatoren vil f.eks. kun kunne anvende et administrativt bødeforelæg for overtrædelse af artikel 31, stk. 3, hvis virksomheden ikke har gjort nogen indsats overhovedet for at identificere ulovlige produkter. Mens det er kompliceret at vurdere, om en virksomhed har gjort "en rimelig indsats" er det ukompliceret, at vurdere, om en virksomhed har gjort "noget". Hvis koordinatoren vurderer, at virksomheden nok har gjort "noget" men ikke "en rimelig indsats", kan koordinatoren, jf. lovforslagets § 11, stk. 1, nr. 19, politianmelde virksomheden med påstand om overtrædelse af artikel 31, stk. 3.

Hvis der over tid danner sig en klar domstolspraksis for, hvornår der foreligger en overtrædelse af en eller flere af de bestemmelser, der er nævnt i § 11, vil der kunne foreslås en ændring af lovens § 12, således at sådanne overtrædelser også kan sanktioneres med administrative bødeforelæg.

Forordningen om digitale tjenester fastsætter, at bøder ikke må overskride 6 pct. af virksomhedens årlige globale omsætning pr. overtrædelse. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at sanktionsniveauet skal være tilstrækkeligt højt til, at bøderne har både en følelig og præventiv virkning. Bøderne skal herudover stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Lovforslaget indeholder en model til beregning af bødestørrelsen. Bødemodellen anvendes, når koordinatoren vedtager administrative bødeforelæg, og bødestørrelsen kan ikke fravige modellen. Når domstolene behandler en sag om overtrædelse af forordningen om digitale tjenester, er bødemodellen derimod kun et udgangspunkt, og domstolene kan fravige udgangspunktet i op- eller nedadgående retning efter en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i sagen.

Bødemodellen indebærer, at en bøde består af summen af et grundbeløb og et beløb, der beregnes som en procentdel af virksomhedens årlige globale omsætning ganget med antallet af overtrædelser. For nogle overtrædelser er der fastsat et grundbeløb på 10.000 kr. og for de øvrige et grundbeløb på 5.000 kr. Det omsætningsbestemte tillæg er større for de overtrædelser, der sanktioneres grundbeløbet på 10.000 kr. end det omsætningsbestemte tillæg for overtrædelser, der sanktioneres med grundbeløbet på 5.000 kr. Bødeniveauet er fastlagt under hensyntagen til, at koordinatoren for digitale tjenester kun fører tilsyn med danske virksomheder og ikke med de udenlandske tech-giganter.

Bødestørrelsen kan illustreres med følgende eksempel: en virksomhed med en årlig global omsætning på 50 mio. kr., der overtræder 5 forpligtelser i forordningen, får et administrativt bødeforelæg på 22.500 kr., hvis det er første gang, virksomheden overtræder forordningen, og der er tale om forpligtelser, der sanktioneres efter det høje bødeniveau.

6.10. Ændret formulering af § 11, stk. 1, nr. 19, om brug af bødeforelæg ved overtrædelser af pligter for onlinemarkedspladser

Dansk Erhverv foreslår, at § 11, stk. 1, nr. 19, omformuleres, så den dækker hele formålet og hensigten med artikel 31, herunder bør det fremgå, at der kan idømmes straf for overtrædelse af ikke alene stk. 1 og 2 om udformning af onlinegrænseflader, men også artikel 31, stk. 3, der ikke synes dækket af den nuværende formulering af § 11, stk. 1, nr. 19.

Kommentar

Lovforslagets § 11, stk. 1, indeholder en opremsning af de bestemmelser i forordningen om digitale tjenester, som indeholder forpligtelser, hvis overtrædelse straffes med bøde. Det fremgår af forslaget § 11, stk. 1, nr. 19, at overtrædelse af artikel 31 om udformning af onlinegrænseflader straffes med bøde. Som anført af Dansk Erhverv er den foreslåede formulering ikke fyldestgørende, da artikel 31 ikke alene indeholder krav til onlinegrænsefladens udformning. Ifølge artikel 31 skal onlinemarkedspladsen vurdere, om en sælger har givet en række pligtige oplysninger, inden markedspladsen må tillade sælgeren at udbyde sit produkt eller sin tjeneste til salg på onlinemarkedspladsen. Markedspladsen skal herudover gøre en rimelig indsats for på stikprøvebasis at kontrollere, om der er ulovlige produkter eller tjenester udbudt på platformen. Erhvervsministeriet anerkender, at formuleringen af § 11, stk. 1, nr. 19, bør tilpasses, så det tydeliggøres, at også overtrædelser af artikel 31, stk. 3, straffes med bøde.

6.11. Begrænsning af adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven

Dansk Journalistforbund bemærker, at udgangspunktet for al offentlig virksomhed og sagsbehandling altid skal og må være åbenhed, og at forbundet derfor principielt ser med bekymring på den foreslåede undtagelse. Det er forbundets opfattelse, at den gældende offentlighedslov indeholder hjemmel til at varetage de i lovforslaget beskrevne hensyn til de virksomheder, som måtte skulle afgive data til myndighederne, hvorfor det fremstår unødvendigt helt at undtage anvendelsen af offentlighedsloven.

Dataetisk Råd bemærker, at rådet har fuld forståelse for, at der kan være et legitimt behov for en vis grad af lukkethed, idet sager kan have karakter af erhvervshemmeligheder, ligesom klager kan omhandle personlige forhold.

Rådet finder dog ikke grundlag for en generel undtagelse fra offentlighedsloven, særligt ikke når der allerede er mulighed for at undtage sådanne oplysninger fra offentlighed. Undtagelsen betyder bl.a. også, at offentligheden ikke kan få adgang til afviste sager og dermed har offentligheden ikke mulighed for at forholde sig til rimeligheden af den prioritering, som § 6, stk. 2, lægger op til. Dataetisk Råd finder ikke tilstrækkeligt grundlag for, at digitale tjenester bør nyde særlige forhold sammenlignet med øvrige virksomheder ift. graden af offentlighed

DR foreslår, at den foreslåede undtagelse for aktindsigt efter offentlighedsloven i sin helhed trækkes tilbage. Alternativt bør Erhvervsministeriet som minimum afdække mulighederne for at fastsætte mindre indgribende særregler. DR bemærker, at der er en væsentlig samfundsmæssig interesse i, at medierne som "public watchdog" i relevant udstrækning kan afdække, i hvilket omfang forordningen efterleves af tjenesterne, specielt de meget store platforme. DR anerkender, at der i sager efter forordningen om digitale tjenester og loven findes en række hensyn til såvel de kompetente myndigheders håndhævelse samt hensyn til virksomheder og privatpersoner, der nødvendiggør, at en række dokumenter og oplysninger ikke kan udleveres til tredjemand. DR henviser til Offentlighedskommissionens Betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, del 2, side 896, hvoraf bl.a. følgende fremgår: *"Herudover finder kommissionen særlig grund til at fremhæve, at forvaltningsmyndighederne i forbindelse med overvejelser om at indsætte yderligere særlige undtagelsesbestemmelser til offentlighedslovens almindelige regler om aktindsigt bør foretage en grundig overvejelse af om der er fuldt tilstrækkelig grund til at foretage sådanne yderligere undtagelser, eller om de hensyn, der ønskes varetaget med den påtænkte bestemmelse, i fornødent omfang allerede er varetaget ved de undtagelsesbestemmelser der er fastsat i offentlighedsloven"*. DR finder ikke, at det med lovforslaget er dokumenteret, at der er fuldt tilstrækkelig grund til at undtage de pågældende sager i deres helhed, men de nødvendige hensyn i tilstrækkelig grad bør kunne tilgodeses ved anvendelse af de eksisterende undtagelsesbestemmelser i offentlighedsloven, herunder muligheden for at undtage oplysninger om forretningsforhold. Efter DR's opfattelse giver lovforslagets almindelige bemærkninger ikke en tilstrækkelig beskrivelse af de relevante undtagelsesbestemmelser i offentlighedsloven, ligesom der ikke er en beskrivelse af, i hvilket omfang Erhvervsministeriet vurderer, at offentlighedslovens undtagelsesbestemmelser vil kunne finde anvendelse på forskellige sagstyper, dokumenter og oplysninger. DR henviser endelig til den svenske betænkning om supplerende bestemmelser til forordningen om digitale tjenester (SOU 2023:39), side 147-155, hvori det vurderes, at der ikke er behov for særlige regler, der afviger fra den almindelige offentlighedsordning, der ifølge DR grundlæggende ikke er meget anderledes end den danske.

Forbrugerrådet Tænk bemærker, at adgangen for borgere, parter, journalister, organisationer m.fl. til at søge aktindsigt i myndighedernes arbejde er et helt grundlæggende princip i demokratiske retsstater, så samfundet kan sikre sig, at embedsværket håndhæver gældende regler i overensstemmelse med de folkevalgtes politikeres ønske. Undtagelser og indskrænkninger i retten til aktindsigt/meroffentlighed skal derfor begrænses til helt særlige områder, hvor det fx gælder rigets sikkerhed eller lignende.

IT-Politisk Forening bemærker, at offentlighedsloven indeholder regler, som efter partshøring af formidlingstjenesten, giver mulighed for at undtage oplysninger om tjenestes forretningsmodel, dens brug af algoritmer og andre kommercielle forhold. Foreningen anfører, at en fuldstændig afskæring af muligheden for aktindsigt således ikke er nødvendig for at beskytte legitime interesser, og at den fuldstændige afskæring alene tjener til at gøre myndighedernes arbejde nemmere på bekostning af transparens og samfundets interesser. Foreningen bemærker, at det er muligt at få aktindsigt i Datatilsynets tilsynssager, som på mange måder bør kunne sammenlignes med forordningen om digitale tjenester, og at foreningen ikke er bekendt med, at det har givet problemer for virksomheders kommercielle interesser.

Red Barnet bifalder, at kompetente myndigheder offentliggør afgørelser som anført i forslagets § 13, stk. 2, idet en sådan offentliggørelse er med til at skabe åbenhed om forordningens virkning i praksis. Red Barnet er kritisk over for forslagets § 13, stk. 1, om, at offentlighedsloven ikke skal gælde sager og undersøgelser efter forordningen om digitale tjenester, nærværende lovforslag eller regler udstedt i medfør heraf. Red Barnet anfører, at offentlighedsloven indeholder talrige undtagelsesbestemmelser, som også ville kunne anvendes, hvor det er relevant ifm. forordningen om digitale tjenester. Ved helt at fjerne muligheden for at søge aktindsigt efter offentlighedsloven, fjerner man samtidig muligheden for at undersøge, om myndighedernes kontrol med udbyderne foregår hensigtsmæssigt. Dette vil på en uhensigtsmæssig måde afskære journalister og andre – fx NGO'er – fra at søge relevant viden af interesse for offentligheden. Red Barnet anbefaler, at offentlighedsloven finder anvendelse for forordningen om digitale tjenester med de begrænsninger, der følger af loven, således at det beror på en konkret og individuel vurdering fra sag til sag, om der er hensyn, som gør, at retten til aktindsigt må vige for andre modstående hensyn.

Kommentar

Indledningsvis bemærkes, at det danske tilsyn kun kan føre tilsyn med virksomheder etableret i Danmark og ikke de store onlineplatforme, som er etableret i andre medlemsstater eller uden for EU, medmindre sådanne virksomheder etableret uden for EU har udpeget en retlig repræsentant i

Danmark. Det danske tilsyn vil derfor i hovedreglen ikke få adgang til oplysninger om denne type virksomheder.

Ifølge lovforslagets § 13, stk. 1, finder lov om offentlighed ikke anvendelse for sager og undersøgelser efter forordningen om digitale tjenester, loven og regler udstedt i medfør heraf. Ifølge lovforslagets § 13, stk. 2, offentliggør kompetente myndigheder afgørelser om påbud meddelt efter artikel 51, stk. 2, litra b, eller efter lovforslagets § 9. Kompetente myndigheder offentliggør endvidere domme, bødevedtagelser eller resume heraf, hvor der med henvisning til lovforslagets § 11 idømmes bødestraf eller vedtages en bøde.

Erhvervsministeriet bemærker, at der skal tungtvejende grunde til at indføre en generel fravigelse fra offentlighedslovens regler om aktindsigt, og det er ministeriets opfattelse, at der foreligger sådanne tungtvejende grunde.

Kompetente myndigheder får med forordningen og lovforslaget vide beføjelser til at forlange udlevering af oplysninger og gennemføre kontrolundersøgelser. Oplysningerne vil vedrøre virksomhedens interne forhold, f.eks. korrespondance og oplysninger om indretningen af virksomheden, herunder dennes forretningsmodel, dens brug af algoritmer m.v. Der vil således være tale om oplysninger om interne forhold, der ikke har været tiltænkt offentligheden, herunder kommercielle forhold, der kan udgøre en væsentlig del af grundlaget for virksomhedens forretningsmodel. Sådanne interne oplysninger vil ofte – men ikke nødvendigvis - udgøre forretningsforhold omfattet af § 30, nr. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen.

Det er forventningen, at de kompetente myndigheder ved udøvelsen af deres tilsynsbeføjelser vil komme i besiddelse af betydelige mængder af data.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de kompetente myndigheders vide beføjelser skal modsvares af en tilsvarende betryggelse af virksomhederne, således at interne oplysninger ikke kan udleveres til offentligheden. I modsat fald vil virksomhederne med rette kunne være bekymrede for, at oplysninger om deres interne forhold, som aldrig har været tiltænkt offentligheden, herunder følsomme oplysninger, bliver udleveret til tredjemand ved myndighedens behandling af anmodninger om aktindsigt. Dette ville indebære en væsentlig risiko for, at de kompetente myndigheders mulighed for at udøve et effektivt tilsyn svækkes.

En tilsvarende ordning som den foreslåede findes fx også på konkurrence-lovens område, hvor der ligeledes er hjemmel til at kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser af virksomheder.

Erhvervsministeriet ønsker med forslagens § 13 at balancere to modstående hensyn: På den ene side hensynet til en effektiv håndhævelse, hvor udbydere af formidlingstjenester kan agere i tillid til, at oplysninger udleveret til kompetente myndigheder ikke kommer til offentlighedens kendskab, hvorved tilsynets effektivitet styrkes. På den anden side hensynet til offentlighedens adgang til indsigt i myndighedernes opgavevaretagelse, som foreslås varetaget ved, at de kompetente myndigheder offentliggør de i bestemmelsen nævnte afgørelser.

Det bemærkes endelig, at behandling af anmodninger fra tredjemand om aktindsigt i sådanne sager vil være særdeles ressourcekrævende for myndighederne, der vil skulle gennemgå og vurdere betydelige mængder af data i situationer, hvor myndigheden har indsamlet en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier, der er omfattet af kontrolundersøgelsen. En sådan behandling vil endvidere belaste de kontrolunderlagte virksomheder, der vil skulle høres i forbindelse med myndighedernes behandling af sådanne sager om anmodning af aktindsigt.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at hensynet til offentlighedens indsigt i kompetente myndigheders tilsyn varetages ved dels den foreslåede offentliggørelse af afgørelser, dels ved forordningens krav om, at kompetente myndigheder har pligt til årligt at offentliggøre en rapport om tilsynets aktiviteter, herunder om antallet af modtagne klager og en oversigt over opfølgningen herpå.

Det er samlet Erhvervsministeriets vurdering, at der er tilstrækkelig grund til at indføre en undtagelse til offentlighedslovens almindelige regler om aktindsigt.

6.12. Undtagelse for indsichtsret og oplysningspligt efter databeskyttelsesforordningen

IT-Politisk Forening anfører, at databeskyttelsesforordningens artikel 23 giver mulighed for at medlemsstaterne kan begrænse rettigheder efter forordningens artikel 13-15 om indsichtsret og oplysningspligt. Begrænsningerne skal imidlertid udgøre en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning, og begrænsningen skal respektere det væsentligste indhold af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Foreningen anfører, at retten til indsigt i egne personoplysninger er sikret i artikel 8, stk. 2, i Chartret om Grundlæggende Rettigheder, og at det følger af præmis 95 i EU-Domstolens sag C-362/14, at en lovgivning, der ikke fastsætter nogen mulighed for den registrerede for at få adgang til personoplysninger, som vedrører den pågældende, udgør et indgreb i det væsentlige indhold af den grundlæggende ret til effektiv domstolsbeskyttelse. Foreningen henviser også til,

at generaladvokaten i forbindelse med en igangværende sag ved EU-Domstolen har udtalt, at begrænsninger af grundlæggende rettigheder (herunder indsigt retten i personoplysninger) efter EU-Domstolens retspraksis altid skal underkastes en streng fortolkning, og mere specifikt at EU-retten ikke tillader generelle begrænsninger af indsigt retten.

Kommentar

Databeskyttelsesforordningen indeholder bl.a. regler om oplysningspligt over for fysiske personer, når der registreres oplysninger om dem, og om fysiske personers indsigt ret heri, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 13-15. Som anført giver Databeskyttelsesforordningens artikel 23 mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse forordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigt ret.

Det foreslås i udkastet til lovforslag, at offentlighedsloven ikke finder anvendelse i sager og undersøgelser efter forordningen om digitale tjenester, lovforslaget eller regler udstedt i medfør heraf. I sådanne sager og undersøgelser kan databeskyttelsesforordningens oplysningspligt over for fysiske personer samt ret for registrerede fysiske personer til indsigt imidlertid føre til en udhuling af formålet med, at disse sager og undersøgelser netop er undtaget fra indsigt i medfør af offentlighedsloven.

Det er karakteristisk for sager og undersøgelser efter forordningen om digitale tjenester, lovforslaget og regler udstedt i medfør heraf, at de vedrører udbydere af formidlingstjenesters indretning af deres tjenester og platforme, herunder forretningsmodeller, brug af algoritmer, programmering m.v. Kompetente myndigheder må derfor forventes at kunne komme i besiddelse af en omfattende mængde oplysninger, som i vidt omfang er fortrolige. Det vil derfor kunne være skadeligt, hvis f.eks. en medarbejder fra en udbyder af formidlingstjenester i medfør af databeskyttelsesforordningen har ret til oplysning om eller indsigt i, hvorvidt der er registreret oplysninger om den pågældende medarbejder i materiale indhentet fra en anden udbyder. Herigennem kan medarbejderen og den udbyder, som den pågældende er ansat i, få indsigt i en anden udbyders forhold. Det kan også være skadeligt for efterforskningen og for de undersøgte virksomheder.

Erhvervsministeriet finder, at de hensyn, der begrundet den foreslåede undtagelse, bør holdes op imod hensynet til at beskytte fysiske personers adgang til at varetage deres rettigheder efter databeskyttelsesforordningen.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at fysiske personer ikke på samme måde som udbydere af formidlingstjenester har en interesse i at få oplysninger om eller indsigt i oplysninger om dem selv i sager og undersøgelser

efter forordningen om digitale tjenester, denne lov eller regler udstedt i medfør heraf

Det skyldes, at sagerne og undersøgelserne som nævnt drejer sig om udbydere af formidlingstjenester. Derfor vil kompetente myndigheders behandling som udgangspunkt ikke have konsekvenser for hovedparten af de registrerede fysiske personer, der måtte være nævnt heri. Samtidig vil sagerne og undersøgelserne primært indeholde oplysninger om fysiske personers ageren i deres funktion som f.eks. ledere eller medarbejdere i de undersøgte udbydere. Det vil f.eks. være navne, mailadresser og arbejdsrelateret korrespondance, der er oplysninger, som de pågældende må forvente vil kunne indgå i en sag mod eller undersøgelse af en udbyder af formidlingstjenester.

Når kompetente myndigheder ved en kontrolundersøgelse indsamler en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier hos en udbyder af formidlingstjenester, sker det for at indsamle oplysninger om udbyderen, herunder om udbyderens medarbejders ageren i deres funktion for udbyderen. Dataindholdet fra elektroniske medier kan indeholde private, følsomme personoplysninger, og det kan derfor i praksis ikke undgås, at sådanne oplysninger også kan blive kopieret. Disse oplysninger vil imidlertid som alt-overvejende hovedregel ikke være relevante for sagen og vil i så fald ikke blive udvalgt ved myndighedens efterfølgende gennemgang af det kopierede elektroniske materiale. Hertil kommer, at der gælder særlige regler for den kompetente myndigheds indsamling, gennemgang og opbevaring af materiale fra en kontrolundersøgelse. Den udbyder, der er genstand for kontrolundersøgelsen, har således krav på at overvære gennemgangen og udvælgelsen af oplysninger. Endvidere vil kopien af dataindholdet herefter blive sikret mod læsning. Endelig vil kopien af dataindholdet blive slettet, hvis de indsamlede data ikke indeholder beviser for en overtrædelse af forordningen om digitale tjenester, denne lov eller regler udstedt i medfør heraf. Hvis kompetente myndigheder går videre med sagen, vil kopien af dataindholdet blive slettet, når sagen er endelig afgjort. Udover disse særlige regler er retten til aktindsigt begrænset af reglerne om tavshedspligt. Kompetente myndigheders undersøgelser og sagsbehandling har således ikke en sådan betydning for fysiske personer, at der er grundlag for, at oplysningspligten og indsigt retten efter databeskyttelsesforordningen skal udhule formålet med, at offentlighedsloven ikke finder anvendelse på sager og undersøgelser efter forordningen om digitale tjenester, denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Endelig bemærkes, at det i øvrigt også vil være meget ressourcekrævende at tage stilling til oplysningspligt og behandle anmodninger om indsigt i medfør af databeskyttelsesforordningens regler. Det skyldes, at der kan være meget betydelige mængder af oplysninger i en sag efter forordningen

om digitale tjenester, og det vil være meget ressourcekrævende at identificere, hvilke oplysninger der måtte være ret til indsigt i. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, at kompetente myndigheder skal anvende ressourcer herpå, når myndighedens sager og undersøgelser ikke retter sig mod fysiske personer, og det samtidig vil være på bekostning af håndhævelsen af forordningen.

6.13. Pålidelige indberettere

RettighedsAlliancen anser brugen af pålidelige indberettere som et helt nødvendigt og afgørende element for, at der effektivt kan beskyttes rettigheder på digitale tjenester. RettighedsAlliancen foreslår, at der i lovforslaget eksplicit henvises til forordningens betragtning 61, hvoraf det fremgår, at enheder, der udpeges som pålidelige indberettere skal have påvist særlig ekspertise og kompetence til at bekæmpe ulovligt indhold, og at de arbejder på en rettidig, omhyggelig og ikke vilkårlig måde. Alliancen henviser også til, at det fremgår af betragtning 61, at det samlede antal pålidelige indberettere, bør begrænses for ikke at mindske værdien af en sådan ordning, og at navnlig erhvervssammenslutninger, der repræsenterer deres medlemmers interesser opfordres til at ansøge om status som pålidelig indberetter. RettighedsAlliancen foreslår, at det tydeliggøres i lovforslaget, at onlineplatforme har pligt til at anerkende pålidelige indberettere, som er udpeget af en koordinator for digitale tjenester.

Kommentar

EU-forordninger er umiddelbart gældende i dansk ret, og bestemmelser i forordningen om digitale tjenester skal derfor ikke implementeres. Enkelte steder i forordningen fremgår det dog, at medlemslandene skal eller kan fastsætte nationale regler. Erhvervsministeriet har med lovforslaget alene tilsigtet at fastsætte nødvendige supplerende regler. Ministeriet har ikke fundet det nødvendigt at supplere forordningens bestemmelser og præambelbetragtninger om pålidelige indberettere.

Erhvervsministeriet anerkender imidlertid, at brugen af pålidelige indberettere er af stor betydning for effektivt at beskytte brugernes rettigheder på digitale tjenester. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil på styrelsens hjemmeside gøre tydeligt opmærksom på reglerne om pålidelige indberettere, herunder på formidlingstjenesternes pligt til at prioritere anmeldelser om ulovligt indhold fra pålidelige indberettere, som er udpeget af en koordinator for digitale tjenester. Styrelsen vil også offentliggøre kommunikation til organisationer m.fl., der måtte ønske at ansøge om status som pålidelig indberetter. Det vil bl.a. være information om, hvilke krav der mere konkret gælder for at blive udpeget som pålidelig indberetter. Information vil blive offentliggjort på styrelsens hjemmeside.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen arbejder – sammen med kommende koordinatore for digitale tjenester i en række andre medlemsstater – på at opnå en fælles nærmere forståelse af kravene til pålidelige indberettere. Der er også drøftelser af, hvordan en ansøgende organisation skal dokumentere, at den opfylder kravene til at blive pålidelig indberetter. Samarbejdet har til formål at sikre en ensartet forståelse og administration af reglerne på tværs af medlemsstaterne.

Erhvervsministeriet vurderer ikke, at der er behov for at tilføje det af Ret-tighedsAlliancen foreslåede i lovforslaget, da det følger direkte af forordningen, og da Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil offentliggøre relevant information om reglerne om pålidelige indberetter og hensigten bag reglerne på styrelsens hjemmeside.

6.14. Samarbejde og vejledning om artikel 31 i forordning om digitale tjenester

Dansk Erhverv peger på, at visse dele af forordningen om digitale tjenester, herunder kravene i artikel 31 til onlinemarkedspladser, lægger sig tæt op ad anvendelsen og fortolkning af anden lovgivning, som er afgørende for effektiviteten af forordningen om digitale tjenester. Dansk Erhverv bemærker, at en effektiv håndhævelse af denne del af forordningen synes helt afgørende for forbrugersikkerheden og funktionen af det indre marked for salg af produkter. Organisationen bemærker, at artikel 31 er det kompromis, der afløser det danske ønske om et direkte importøransvar for de formidlede produkter fra sælgere i tredjelande for onlinemarkedspladser. Dansk Erhverv opfordrer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til at etablere et tæt samarbejde med andre myndigheder om udarbejdelsen af vejledninger til fortolkningen af bestemmelserne i forordningen. Dansk Erhverv peger på, at der er et særligt behov for vejledning til artikel 31, stk. 3.

Forbrugerrådet Tænk har i sit høringssvar udtrykt støtte til det af Dansk Erhverv anførte om artikel 31, herunder, at der er behov for vejledning til artikel 31.

Kommentar

Erhvervsministeriet anerkender, at visse dele af forordningen om digitale tjenester har nær sammenhæng med lovgivning, som hører under andre myndigheders ressort, og at samarbejde med andre myndigheder er en forudsætning for en effektiv håndhævelse af visse dele af forordningen om digitale tjenester, herunder bl.a. artikel 31. Det bemærkes hertil, at det blandt andet derfor følger af lovforslaget, at koordinatoren for digitale tje-

nester kan rådføre sig med relevante myndigheder. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil i forbindelse med tilsynsopgaven fastlægge de nærmere rammer for et sådant samarbejde.

6.15. Øvrige bemærkninger

Danske Pressepublikationers Kollektive Forvaltningsorganisation, DPCMO, anfører, at krav i forordningen om digitale tjenester om at tech-giganter skal give forskere adgang til data, bør håndhæves effektivt og præventivt.

Dataetisk Råd opfordrer til, at der iværksættes indsatser for at oplyse tjenestemodtagere om deres rettigheder, at mulighederne for udpegning af pålidelige indberettere og certificering af uafhængige udenretslige organer udnyttes med henblik på at bidrage til indholdsmoderation, og at regeringen bør fremme dansk og nordisk kapacitet omkring indholdsmoderation med hensyntagen til de nordiske sprog og ytringsfrihed.

DR opfordrer til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samt eventuelle øvrige kompetente myndigheder i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af forordningen er opmærksom på de særlige hensyn, der gør sig gældende for publicistiske medier, der er undergivet et redaktionelt ansvar, særligt når disse medier agerer som brugere af formidlingstjenester. DR peger i den forbindelse særligt på forordningens betragtning 153, hvoraf det fremgår, at forordningen bør fortolkes og anvendes i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, herunder retten til ytrings- og informationsfrihed og principperne om mediefrihed og mediernes pluralisme.

Kommentar

Erhvervsministeriet har noteret sig de fremførte opfordringer.

Erhvervsministeriet anerkender synspunktet om, at forordningen om digitale tjenester skal fortolkes i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, herunder retten til ytrings- og informationsfrihed og principperne om mediefrihed og mediernes pluralisme.